

בתי המשפט

פ 003834/97

בית משפט השלום באר שבע

תאריך: 01/11/00

בפני: בפני כב' השופטת - ליאורה ברנע

גזר דין

בתיק זה שבפני הגיעו שלושת הנאשמים להסדר טיעון עם המאשימה, שעל פיו הודו והורשעו בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן. דהיינו, נאשמת 1 הורשעה בעבירה של גרם מוות ברשלנות בהתאם לסעיף 304 לחוק העונשין; נאשם 2 הורשע בעבירה של חבלה ורשלנות לפי סעיף 341 לחוק הנ"ל; נאשם 3 הורשע בעבירה של גרם מוות ברשלנות בהתאם לסעיף 304 חנ"ל.

כפי שפורט בכתב האישום המתוקן – נאשמת 1 הינה חברה העוסקת בייצור שמן. נאשם 2 היה מנהל המפעל של נאשמת 1, ואילו נאשם 3 היה מנהל מתקן השמן (להלן: "המתקן") של נאשמת 1. במתקן השמן היו שישה מיכלי נירוסטה המיועדים לאחסנת שמן מזוכך. למיכלים אלה הוזרם באופן רצוף חנקן שהינו גז דוחה חמצן.

בתאריך ה-18.7.95 אירעה תאונה טרגית במתקן, בעת שגיל אייזלר ז"ל וגרגורי זרצקי ז"ל, שהיו עובדים של נאשמת 1 נכנסו דרך הפתח התחתון של מיכל מס' 5 R ונהרגו כתוצאה מחוסר הספקת חמצן.

עם תחילת ניהול התיק הנאשמים כפרו באחריותם לתאונה. לאחר שבמסגרת ניהול ההוכחות נשמעו 7 עדי תביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון על פיו הוגש כתב האישום המתוקן והנאשמים הורשעו בעבירות שיוחסו להם בכתב אישום זה, בהסתמך על הודייתם.

כאמור, נאשמים 1 ו-3 הורשעו בעבירה של גרם מוות ברשלנות שהתבטאה בכך שלא נקטו בכל האמצעים הסבירים להבטיח את שלומם של העובדים, לא נתנו לעובדים הדרכת בטיחות לענייני סיכני עבודה, לא הקימו שלטי אזהרה למיכלים, לא דאגו לשיטת עבודה בטוחה לעובדים ולא סיפקו ציוד מתאים לעבודה במקום סגור שהשהייה בו כרוכה בסיכון של חוסר חמצן. נאשם 2 הורשע, כאמור, בעבירה של חבלה ברשלנות, בכך שלא ווידא קיומן ומילואן של הוראות הבטיחות ומתקן השמן.

בתי המשפט

פ 003834/97

בית משפט השלום באר שבע

תאריך: 01/11/00

בפני: בפני כב' השופטת - ליאורה ברנע

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם על עונשים כדלקמן:
 לנאשמת 1 – קנס על פי שיקול דעת בית המשפט.
 לא הוסכם בין הצדדים אם יוטל על נאשמת 1 גם לחתום על התחייבות להימנע בעתיד מעבירה דומה או אחרת.
 לנאשם 2 – קנס וחתימה על התחייבות.
 לנאשם 3 – קנס ועבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

כפי שציין התובע בטיעונו לעונש – בד"כ העונש הנהוג בפסיקה לגבי עבירה של גרימת מוות ברשלנות הינו עונש מחמיר, הכולל גם מאסר בפועל, וזאת במיוחד כדי לבטא את התייחסות בית המשפט לעקרון קדושת החיים.
 למרות זאת, התביעה הסכימה לעיסקת טיעון המקלה עם הנאשמים וזאת עקב בעייתיות במישור הראייתי בכל הנוגע לקשר הסיבתי שבין רשלנות הנאשמים לבין מותם של המנוחים.
 התובע ציין בטיעונו לעונש שההגנה הצליחה להוכיח שלעובדי המאשימה ניתנו הוראות בטיחות על פיהן נאסר על העובדים להיכנס למיכלי השמן, אלא אם שני הפתחים של המיכלים פתוחים. לאור האמור, הסכים התובע לעיסקת הטיעון המקלה עם הנאשמים.

יצוין שעלה מהראיות ששני המנוחים קיבלו הנחיות והוראות בטיחות וכמו כן היה להם ניסיון קודם בניקוי המיכלים, כך שלא ברור מדוע נהגו בפעם טרגית זו בניגוד להוראות ובשונה מהפעמים הקודמות, מה עוד שהיה מדובר בשני עובדים שהיו בעלי השכלה אקדמאית בתחום הכימיה והיו אמורים להיות מודעים לסיכון של כניסה למיכל המכיל חנקן.
 אמנם ההנחיות וההוראות ניתנו בע"פ, אולם עלה מהראיות שהיה מדובר במתקן חדש שנמצא בהרצה והכללים להפעלתו, לרבות כללי הבטיחות, טרם התגבשו סופית ועל כן גם לא הועלו על הכתב.
 על רקע הנסיבות האמורות הגיעו הצדדים לעיסקת הטיעון האמורה.

עוד יש לציין שלאחר התאונה ננקטו במתקן אמצעי זהירות שיש בהם כדי להקטין, ואולי אף למנוע, את הסיכון להתרחשות תאונות דומות בעתיד. באשר לנקיטת אמצעי זהירות אלה שלא היו נהוגים בזמן התאונה נשוא התיק שבפני, התרשמתי שיש ממש בטיעונו של עו"ד בנד, שציין כי מדובר באמצעי זהירות שהינם בגדר "חוכמה שלאחר מעשה".

בתי המשפט

פ 003834/97

בית משפט השלום באר שבע

תאריך: 01/11/00

בפני: בפני כב' השופטת - ליאורה ברנע

בהסתמך על כל המקובץ, מסקנתי היא, שגם אם הנאשמים 1 ו-3 הורשעו בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, בהסתמך על הודייתם, הרי מדובר בדרגת רשלנות נמוכה ועל כן יש מקום גם להקלה בעונשם.

באשר לנאשם 2 – לאחר שמיעת מרבית עדי התביעה, הוברר שנאשם זה היה מנהל המפעל. במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום באופן שהוקל סעיף האישום שיוחס לנאשם זה. בכתב האישום המתוקן יוחסה לנאשם 2 עבירה של חבלה ברשלנות – עבירה שהינה קלה בצורה משמעותית מזו שיוחסה לו בכתב האישום המקורי ולמעשה בתיקון כתב האישום כאמור, יש כדי לשחרר נאשם זה מאחריות למות המנוחים.

בנסיבות האמורות, ובהסתמך על דברי ב"כ כל הצדדים, נראה לי שיש לכבד את הסדר הטיעון וגם במסגרת הסדר זה, לגבי העונשים שנשארו לשיקול דעת בית המשפט, יש להקל עם הנאשמים.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. לנאשמת 1:

קנס בסך 8,000 ₪ שישולם תוך 30 ימים.

בנסיבות שציינתי לעיל, כשמכוון מצאתי שהרשלנות היתה נמוכה, אני נמנעת מלחייב את הנאשמת לחתום על התחייבות.

2. לנאשם 2:

קנס בסך 2,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 45 ימים.

כמו כן נאשם 2 יחתום על התחייבות על סך 7,000 ₪ להימנע תוך שנה מהיום מלעבור העבירה בה הורשע בתיק זה.

בתי המשפט

פ 003834/97

בית משפט השלום באר שבע

תאריך: 01/11/00

בפני: בפני כב' השופטת - ליאורה ברנע

הנאשם יחתום על ההתחייבות תוך 15 ימים מהיום ואם לא יחתום כאמור יאסר למשך 30 ימים.

3. נאשם 3:

קנס בסך 4,000 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו.
 הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שכל אחד מהם ישולם עד ל- 10 לחודש, החל מיום 10.11.00 ואילך.
 אי עמידה באחד מהתשלומים או בחלק הימנו תעמיד את כל היתרה לתשלום מיד.

כמו כן הנאשם יבצע עבודות שירות לתועלת הציבור כחונך באגף החינוך בשדרות ובפיקוח שירות המבחן. היקף העבודות יהיה 250 שעות שיבוצעו באופן שהנאשם יעבוד 12 שעות בשבוע במשך יומיים בכל שבוע. הנאשם יתחיל לבצע את העבודות עפ"י הנחיות שירות המבחן.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן על מנת שיורה לנאשם מתי להתחיל בביצוע עבודות השירות, יעשה את כל הסידורים המתאימים לתחילת ביצוע עבודות אלה וידווח לבית המשפט בתום ביצוע מיכסת השעות.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום 01 בנובמבר, 2000 (ג' בחשון תשס"א) במעמד הצדדים

ליאורה ברנע, שופטת

003834/97 פ 134 סיגל ביטון.